

„Bud'te milosrdní, jako je milosrdný váš Otec!“ (Lk 6,36)

Evangelista Lukáš rád podtrhuje velikost Boží lásky podle jedné vlastnosti, která ji podle něho vystihuje nejlépe: podle milosrdenství.

Milosrdenství je v Písmu svatém jakýmsi mateřským odstínem Boží lásky, jímž pečuje o své stvoření a neúnavně ho pozvedá, utěšuje a přijímá. Ústy proroka Izajáše slibuje Hospodin svému lidu: „Jako matka utěšuje svého syna, tak já vás potěším, v Jeruzalémě naleznete útěchu.“¹

Tuto vlastnost uznává a hlásá také islámská tradice: mezi devětadevadesáti krásnými jmény Boha, která se nejčastěji vrací na rty věrného muslima, je i Milosrdný a Shovívavý.

Tyto stránky evangelia nám představují Ježíše, jak navrhuje velkému zástupu lidí přicházejících z města i ze vzdálených oblastí odvážnou a neslýchanou věc: napodobovat Boha Otce právě v milosrdné lásce.

Je to cíl, který se nám zdá téměř nemyslitelný, nedosažitelný.

„Bud'te milosrdní, jako je milosrdný váš Otec!“

Chceme-li napodobovat Otce, musíme se z pohledu evangelia především každý den postavit za Ježíše a učit se od něj milovat jako první, tak jako to Bůh neúnavně činí s námi.

Tuto duchovní zkušenost popsal i luteránský teolog Bonhoeffer (1906-1945): „Denně křesťanské společenství zpívá: ‚Dostalo se mi milosrdenství.‘ Dostal jsem tento dar i tehdy, když jsem Bohu zavřel své srdce; (...) když jsem zabloudil a nemohl najít cestu zpět. Tehdy mi přišlo Boží slovo naproti. Tehdy jsem pochopil: On mne miluje. Ježíš mne našel: byl mi nablízku, jen On. Přinesl mi útěchu, odpustil mi všechny moje chyby a neobviňoval mne. Když jsem byl jeho nepřítelem a neposlušal jsem jeho přikázání, jednal se mnou jako s přítelem. (...) Jen stěží dokážu pochopit, proč mne Pán tak miluje, proč jsem mu tak drahý. Nedokážu pochopit, jak to dokázal, proč toužil přemoci moje srdce svojí láskou, mohu jen říci: ‚Dostalo se mi milosrdenství.‘“²

¹ Viz. Iz 66,13.

² Dietrich Bonhoeffer, 23.1.1938, in *La fragilità del male*, raccolta di scritti inediti, Piemme, 2015. Vlastní

„Bud'te milosrdní, jako je milosrdný váš Otec!“

Tato slova z evangelia nás vyzývají ke skutečné revoluci v našem životě: pokaždé, když čelíme možné urážce, můžeme si namísto cesty odmítnutí, neodvolatelného odsouzení a pomsty vybrat cestu odpuštění a milosrdenství.

Nejde ani tak o to, dostát nějaké obtížné povinnosti, ale spíše od Ježíše přijmout možnost přejít od smrti egoismu ke skutečnému životu společenství. S radostí zjistíme, že v sobě neseme DNA našeho Otce, který nikoho definitivně neodsuzuje, ale dává všem další šanci a otevírá obzory naděje.

Tato volba nám pak dovolí připravit půdu pro bratrské vztahy, z nichž může vyrůst lidské společenství zaměřené k pokojnému a konstruktivnímu soužití.

„Bud'te milosrdní, jako je milosrdný váš Otec!“

V úvaze nad větou z Matoušova evangelia³, která hlásá blahoslavenství toho, kdo koná milosrdenství, Chiara Lubichová píše: „Téma milosrdenství a odpuštění prostupuje celým evangeliem. (...) Milosrdenství je skutečně nejvyšším vyjádřením lásky, křesťanské lásky. Milosrdenství lásku naplňuje a dovádí k dokonalosti. (...) Snažme se tedy žít v každém našem vztahu tuto lásku k druhým ve formě milosrdenství! Milosrdenství je láska, která umí přijmout každého bližního, zvláště toho nejchudšího a nejpotřebnějšího. Je to láska, která se nešetří, je hojná, je pro všechny, je konkrétní. Je to láska, která vzbuzuje vzájemnost, jež je nejzazším cílem milosrdenství, bez kterého by zůstala jen spravedlnost, sloužící k vytvoření rovnosti, ne však bratrství. (...) I když se to zdá těžké a odvážné, ptejme se tváří v tvář každému bližnímu: Jak by se k tomuto člověku chovala jeho matka? Tato myšlenka nám pomůže chápat Boží srdce a žít podle něj.“⁴

Letizia Magri

překlad z italštiny.

³ Viz. Mt 5,7.

⁴ C. Lubich, Parola di Vita novembre 2000, in eadem, *Parole di Vita*, a cura di Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5; Città Nuova, Roma 2017), v češtině v časopise Nové město 11/2000, str. 15.